

Andrageren forklarer, at han i Slaget ved Fsted blev ramt af en Kugle i venstre Skinneben, hvorfor han blev kaseret og fra 1851 til 1853 erholdt Suvalideforsørgelse. Efter at han gjentagne Gange havde ansøgt Suvalidebestyrelsen om atter at erholde Forsørgelse, blev denne ham endelig tilstaaet i 1876. Da han mente sig berettiget til at faae Efterbetaling fra 1853 til 1876, ansøgte han Suvalidebestyrelsen derom, men erholdt et afflaende Svar, og da han antog, at dette stod i Strid med Domstolens Afgjørelse af lignende Sager, androg han først hos Overpræsidenten i Kjøbenhavn og derefter hos Justitsministeren om at erholde fri Process til at anlægge Sag mod Finantsministeriet, men erholdt Afslag. Han henvender sig derfor nu til Rigsdagen for ved dens Medvirkning at blive sat i Stand til at indbringe Sagen for Domstolene.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Justitsministeren.

7. Fra et af „Det frie Sømandsforbund“ og „Fyrbødernes Fagforening“ i Kjøbenhavn nedsat Udvalg om Oprettelsen af et Forhyringskontor under Statens Kontrol. (Indbragt den 21de November 1888 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, P. Holm.)

Andragerne henlede Opmærksomheden paa de Ulemper, som følge af, at, vedkommende Skibsfører selv eller hans Styrmand nu ikke som tidligere søger det fornødne Mandskab paa Mønstringskontoret og efter Hyrekontraktens Afslutning personlig udbetaler det sædvanlige Forstud af en halv eller en hel Maanedes Hyre, men derimod søger at erholde Mandstabet gennem Mellemmænd, de saakaldte „Hyrebasser“, der gjøre sig en Levevei deraf, idet de lade sig betale 2—5 Kr., almindelig 4 Kr., af Mandstabet, foruden hvad de modtage af Skibsførerne for deres Uleilighed. Forholdet er derfor nu blevet et saadant, at man ikke uden gennem en saadan Hyrebasse kan erholde Hyre, og ingen Sømand vover at modsætte sig deres Overgreb, fordi han ellers vil blive tilfidesat og stadet af dem. Men en endnu værre Ulempe fremhæve de som Følge af den Forbindelse, der finder Sted mellem disse Hyrebasser og Logisværter og Værtshusholdere, ikke at tale om, at Hyrebasserne undertiden selv ere Værtshusholdere. Thi for at faae Hyre maa Sømanden enten indlogere sig hos dem eller dog til Stadighed opholde sig hos dem, og de opgive for Hyrebasserne, hvilke af deres Gæster, der bør have Hyre, og følge da det System, at ingen udpeges til at faae en saadan, saalænge han har noget tilbage af sin Fortjeneste fra sidste Reise. De væge sig heller ikke ved at give ham Kredit paa det Forstud paa Hyre, han faaer udbetalt, inden han gaar ombord til næste Reise, og dette angives som Grunden til, at vorre Søfolk som oftest komme ombord uden ordentlige Klæder til Rejsen og uden en Stilling i Lommen. Hyrebassernes Trafik mener Andragerne forøger de Fristelser, hvorfor den ugifte Sømand er udsat under Opholdet i Land, idet han nødes til at søge Værtshusene, hvorved det bliver ham vansteligst at opspare noget af sin Hyre; og for den gifte Sømand, der ikke har Raad til at søge Værtshusene, medfører det Tilfidesættelse, saa at han ofte kun erholder Hyre mod at betale Hyrebassen et Extrahonorar af fra 10 til 20 Kr. Det ophyses, at der fra Sømandsstandens Side er gjort Forsøg paa ad den frivillige Sammenslutnings Vej at bringe Forhyringsforholdene ind i mere betryggende Former, navnlig ved at „Sømandsforeningen af 1856“ har oprettet et Forhyringskontor, som dog efter Andragerens Mening ikke har magtet sin Opgave. De antage derfor, at der kun kan raades Bod paa Ondet ved at der ad Lovgivningens Vej indføres en virksom Kontrol med det hele Forhyringsvæsen. De gaa ud fra, at, ligesom Regjeringen ved sit Lovforslag om Tillæg til Tyendeloven har sat Fæstemændene under Statens Tilsyn, vil den ogsaa have sin Opmærksomhed henvendt paa at skabe Sømandsstanden et lignende Værn mod de Misbrug, som ukontrollerede Mellemmænds Indblanding ved Arbejdskontraktens Afslutning har paaført Søfolkene i ikke mindre Grad end andre Tjenesteføgende. De angive, at det er en udbredt Anskuelse blandt deres Standsfæller, at de nævnte Ulemper lettest og hensigtsmæssigst vilde kunne fjernes, naar det ved Lov forhødes uautoriserede Personer under Straf at optræde for Betaling som Mellemmænd ved Hyrekontraktens Afslutning, og, der samtidig hermed i Forbindelse med det bestaaende Mønstringskontor oprettedes et Forhyringskontor under Statens Kontrol, hvor Skibsførere